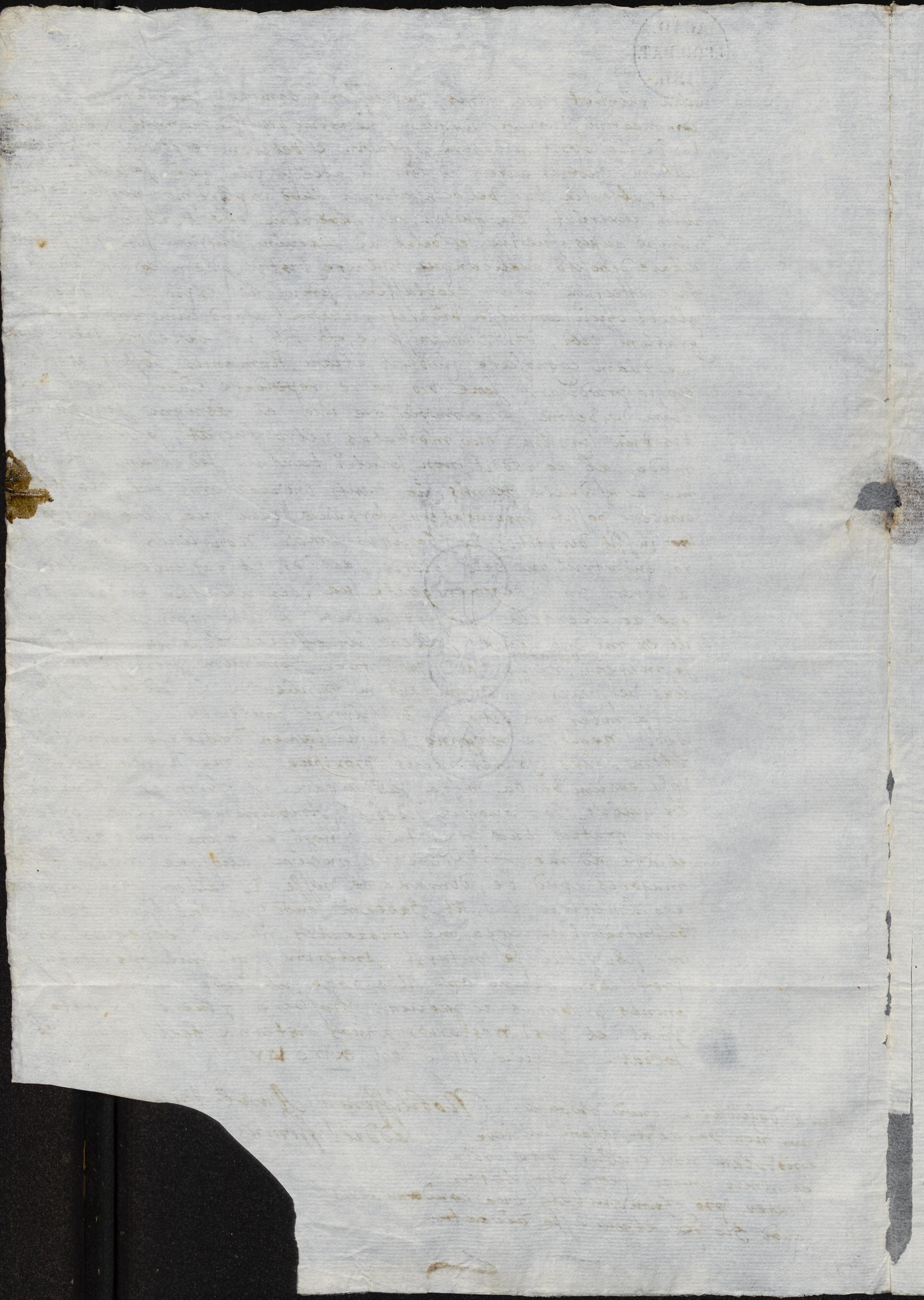

Cùm aliquot retro annis, nobilissime domine, perquam raro Hagay
 commearim, tum vix inquam me istuc benisse memini, quin sal-
 tandi tui oportunitatem captarim et veterem renobandi obser-
 culum. quoties autem ad limina accessi tua, quod sibi factum
 fuit, absentia tua vel occupationes quod explorare non possum deside-
 riū auxerunt. Ea quidem res nūperrime effectit, ut in adyta ir-
 rūmpe aufer fuerim, et velut ad Larium tuorum sibi Musarum
 altare deposito qualicunque minere testari quiem coram adpro-
 bare affectum dudum exoptasse, simulque expiare si quae ne-
 glecti officii commissa videretur culpa. Quod cùm non adeo in-
 gratum tibi, vir humanissime, fuerit, ut benevolentiam erga
 me tuam cognoscere quiderit etiam Romanis Zoppe, atque
 eloquio prædicavit, sane pro ea re rependere eidem mincio gra-
 tiā perbelim. me insipio ille ad benignae humanita-
 tes tuas signum, quo invitatus ultiro fuerat, se recepit. Et
 modo ab eo rediit, non solatii tantum, sed etiam spei opti-
 ma ac fiduciae plenis, ut tanti imperatoris vel solo mita-
 bincere possit iniquitatem fortunæ, cùm qua illius hæctani
 iussit virtutis ac honoris amor. Non sines, equidem pe-
 ro, qui utriusque deæ coloris sacerdos, ut earundem cultor
 à veteri Gaudi degener gente sua, destruatur laboris tui
 ope ac clientela. præsertim cùm à libi momento pendeat
 ut ex misero illius, saltē sibi, efficias beatum. Quid pér
 semereri, nemo te spectatore hominum peritissimo me-
 lius perspexerit. quem autem exhibet se ut videatur esse
 acta inter nosbita et diuturnior consuetudo factensis pro-
 babit. neque de peregrino homine tamen dubitare permittunt
 literæ, quas frater meis proxime ad me Roma dedit.
 Ipsa earum verba infra subiungam, ut firmior sit fides.
 Ex quibus hoc quoque videbis, Amplissime domine, opta-
 tum gracie tuae fructum non ad eum dintaxat, sed
 etiam ad me fratremque meum, aliosque nobis forte
 majores apud te, dimanare posse. Id saltē hoc consequan-
 ego beneficio tuo, ut habeam quod pro latissimo bene-
 volentia tua erga me constantis mincio egregius bis
 me sibi retulisse putarit. Interim, qui me obstrictum
 profitebor, Deum opt. Max. rogo, ut libi tuisque res
 omnes privatas ac publicas propere fluere ex voto
 finat, et post nestorios annos æterna beatitudine ab-
 solbat. Leida III Jan. 1013 C M V.

Qui a describere quod proposue. Nobilissima Ampl. tua
 ram non vacabit, ipsam mittere adducimus
 epistolam non erubui: bitæ ordini
 et nimio amori, quem profitetur
 frater, pro humanitate tua condonaberis,
 quod bio peccatum esse videatur

Aug. 87.

*Illustri et magnifico
Dno. D. Constantino
Hugenio, Zulegemii,
Eccl. domino, ill. mi
Principis Auriaci Con-
siliarie.*

amica manu.